

عنوان مقاله:

از خرید کارخانه تا طراحی کارخانه: مورد کاوی دو سرمایه گذاری صنعتی مشترک سازمان گسترش و نوسازی صنایع در صنعت غذایی در دوره های قبل و بعد از انقلاب

محل انتشار:

فصلنامه بهبود مدیریت، دوره 15، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

روح اله ابوجعفری - استادیار گروه اقتصاد دانش بنیان، پژوهشکده مطالعات فناوری ریاست جمهوری، تهران، ایران.

سید جعفر حسینی - استادیار گروه اقتصاد دانش بنیان، پژوهشکده مطالعات فناوری ریاست جمهوری، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تمرکز بر تجربه زیسته افراد و سازمان‌ها یکی از روش‌های مناسب برای فهم شکست‌ها و موفقیت‌های تاریخی در حوزه همکاری‌های فناورانه و صنعتی است. بر این اساس، در این پژوهش با تمرکز بر داده‌های حاصل از مصاحبه‌های نیمه ساختار یافته مبتنی بر تجربه زیسته آقای داریوش محبوبی که یکی از مدیران پروژه پیشین سازمان گسترش و صنایع نوسازی ایران در هر دوره قبل و بعد از انقلاب بوده‌اند و در پروژه‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری‌های مشترک سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران حضور فعالی داشته‌اند مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج مورد کاوی دو تجربه متفاوت ایشان در سرمایه‌گذاری مشترک قبل و بعد از انقلاب در صنعت غذایی نشان می‌دهد که نگاه به مفهوم فناوری در همکاری‌های فناورانه با طرف خارجی و هدف سیاستگذار از همکاری (توسعه توانمندی‌های فناورانه داخلی یا استفاده از ظرفیت داخلی) نقش مهمی در نتایج و دستاوردهای همکاری دارد. بر این اساس، در شرایطی که نگاه در همکاری فناورانه و صنعتی به جای صرف وارد کردن تجهیزات و بهره‌برداری از آنها به روابط بخش‌های مختلف فرایند تولید و جریان نیازهای موجود در آن واحد صنعتی یا کارخانه تغییر یابد و در نهایت به تسلط بر طراحی کارخانه منجر خواهد گردد، نتایج بهتری از منظر اثربخشی همکاری‌های فناورانه به دست می‌آید. بر این اساس در صنعت غذایی رویکرد کلید در دست قبل از انقلاب، ایران را به واردکننده تجهیزات تبدیل کرده بود. اما تجربه پروژه شیر سنج بعد از انقلاب و تسلط بر طراحی فرایند امکان مدیریت پروژه مطابق نیازهای بومی را فراهم می‌کند.

کلمات کلیدی:

همکاری فناورانه، طراحی کارخانه، تحلیل تاریخی، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307276>

